

Hüzzam makamında ve evsat ZEKÂİ DEDE EFENDİ ikâında beste m.

Ah va ri kân — sen — de

ah si ne saf ol ma
ah ül fet ey ler ma dim

bu — a — yi — yi — ne gi — bi

ma — la — yi — yik mi sin ey
e — si — ger — ne — ol — ol — ma sa — ma

le — in — saf
ni — e — et — raf

ah si mü ten — sin — gül — be

den — sin — ne gi — bi

si — no — i — saf

(MİYAN) ah o pe ri — tab — i — ma

ga — yet — yet — le mü va

fık — va — sıf

ah si mü ten — sin — gül — be

den — sin — le mü — va

fık — va — sıf

Var iken sende bu ayine gibi sinei saf
GÜFTESİ Sine saf olmama lâyük mi sen eyle insaf
Operi tabıma gayetle muvafık vasıf
Ülfet eylerdim eğer olmasa manı etraf
Simü tensin gülbedensin ne gibi sinei saf